

[Boligministeren.]

Jeg vil acceptere et andet flertal uden om forligspartierne, for det findes jo ikke; så skal vi da vente med at gennemføre det til efter et kommende folketingsvalg. Så det er jo et lidt mærkværdigt spørgsmål at stille efter første runde; det var, som om man ikke havde hørt efter, hvad de øvrige partiers ordførere har givet udtryk for.

Det er givet, at vi betragter det at opnå 40.000 boliger som en del af boligforliget, og også de forudsætninger, der skal opfyldes for at opnå dette, er en del af boligforliget.

Til fru Kirsten Jacobsen har jeg kun den ene bemærkning, det var jo sådan set den samme dialog, som vi var inde i ved førstebehandlingen i sidste uge: spørgsmålet om, hvor stort vort boligbehov er. Jeg mener, det vil være meget relevant måske at få lidt mere grundfæstede holdninger eller undersøgelser, der giver udtryk for, hvor stort boligbehovet er i det kommende år.

Hr. Ingomar Petersen, som jo ligesom tog lidt hul på de næste punkter på dagsordenen, både spørgsmålet om reparation og vedligeholdelse og realkreditloven, vil jeg godt henvise til, at jeg vil komme tilbage til disse spørgsmål, når disse punkter kommer til behandling.

Jeg vil til hr. Henning Philipsen sige, og det skal også være til hr. Kaj Hansen, at det er givet — og det er for så vidt også til spørgsmålet fra hr. Wilhjem — at det forslag, vi her har stillet, vel nok i højere grad tilsigter at være fordelagtigt for parcelhussektoren end for den øvrige sektor, og det er vel ikke så underligt, da det jo især er nedgangen i parcelhusbyggeriet, der er skyld i den store ledighed. Alt tyder jo på, at vi opretholder målet om de 8.000 boliger i det almennyttige byggeri, så det er altså ikke dér, der i første omgang er brug for nogen beskæftigelsesmæssig støtte. Dér vil jeg også godt understrege — og det synes jeg er afgørende — at vor hensigt er i realiteten et forsøg på at komme de arbejdsløse bygningshåndværkere til hjælp og ikke at lave nogle

andre boligpolitiske målsætninger end dem, der er nedlagt imellem forligspartierne.

Jeg vil slutte med at sige, at det er nok muligt, som det blev sagt, at forslaget vil få en træg gang igennem boligudvalget. Jeg vil nu henstille, at det får en hurtig behandling, således at borgerne i dette land kan være helt klar på, hvad de har at rette sig efter, og ikke stiller forventninger til noget, der ikke er flertal for her i folketinget.

Knud Damgaard (S):

Jeg må sige, jeg var lidt skuffet over hr. Christophersens kommentarer til at finde en løsning på disse problemer over realkreditten. De synspunkter, hr. Christophersen fremsatte, gik jo i høj grad på det langsigtede, som jeg er helt enig med ham om, men jeg må understrege, at vi fra socialdemokratiske side, når vi taler om at ville omsætte værdierne i dette forslag til realkreditlånninger, også taler om en stimulans for byggeriet i 1975, som vi mener vi kan påpege nødvendigheden af. Jeg mener ikke, at nogen har afskåret sig fra, at dette indgår konkret i forhandlingerne omkring realkreditten; jeg mener ydermere, at det lå i hr. Christophersens udtalelser på et tidligere tidspunkt, sådan at jeg bare beder om, at man ligesom graver forbindelsen til en tidligere debat op igen.

Jeg behøver vist ikke sige meget til hr. Kaj Hansen og hr. Henning Philipsen omkring de politiske vilkår her i tinget. Det er jo let at sige: løb fra det forlig. Det er altid det letteste i verden at løbe fra et ansvar, og det kan man måske finde på at gøre, hvis der så om hjørnet findes nogle muligheder; men kender man dette tings sammensætning og kan tælle og lægge sammen, ja, så er det de politiske muligheder, der er indeholdt i det, vi er nået frem til her, og vi er i en situation, hvor gældende bestemmelser opfører, hvor der skal handles, og hvor vi må handle så hurtigt som muligt og så hurtigt, som det er forsvarligt. Lad dette også være et svar til hr. Wilhjem, der ligesom satte